

Μνήμη Νίκου Μαγγίνα και πανήγυρη στην Ιερά Μονή Καντάρας

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)



Μέσα στην χαρά της Αναστάσεως του Χριστού τελέστηκε χθες στη Λευκωσία και συγκεκριμένα στο ναύδριο των 13 μαρτύρων μοναχών της Μονής Καντάρας, το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του αιμνήστου, [Νίκου Μαγγίνα](#), ο οποίος για περισσότερα από 30 χρόνια υπηρέτησε στο Φανάρι και τη Ρωμιοσύνη της Πόλης.



Ο Νικόλαος Μαγγίνας γεννήθηκε το 1953 στην Κωνσταντινούπολη και έφυγε απροσδόκητα στις 10 του περασμένου Απριλίου. Για ένα μικρό διάστημα από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 μέχρι του 1980 έζησε στην Αθήνα και μετά επέστρεψε και εγκαταστάθηκε μόνιμα στην γενέθλια γη, την Κωνσταντινούπολη.

Του μνημοσύνου προηγήθηκε η Θεία Λειτουργία στο πανηγυρίζον ναύδριο των 13 μαρτύρων μοναχών της Μονής Καντάρας (οροσειρά του Πενταδακτύλου). Οι μοναχοί μαρτύρησαν το έτος 1231 μ.Χ. κατά την περίοδο της κατοχής της Κύπρου από τους Φράγκους λατινόδοξους και η Εκκλησία Κύπρου τιμά την μνήμη τους στις 19 Μαΐου. Το ναύδριο βρίσκεται στην κοίτη του Πεδιαίου ποταμού, στην Λευκωσία, όπου, σύμφωνα με τις πηγές, τους 13 μοναχούς, μετά από φρικτά βασανιστήρια, τους έριξαν στην πυρά.



Μπροστά από την Ωραία Πύλη του πετρόχτιστου σε βυζαντινό ρυθμό ναυδρίου επί μικρής τραπέζης ήταν η φωτογραφία του αιμνήστου Ν. Μαγγίνα, ο δίσκος με τα κόλλυβα και ένα βάζο με άσπρα χρυσάνθεμα.



Της Θείας Λειτουργίας και του μνημοσύνου προέστη ο Αρχιγραμματέας της Ι. Σ. της Εκκλησίας Κύπρου, Αρχιμ. Γεώργιος Χριστοδούλου, συλλειτουργούντος και του οικονόμου π. Ανδρέα.

Ο Αρχιγραμματέας π. Γεώργιος ανέφερε στο εκκλησίασμα ότι ο Ν. Μαγγίνας ήταν μια εμβληματική φυσιογνωμία της Ρωμιοσύνης της Πόλης και για τριάντα χρόνια στενός συνεργάτης του Οικουμενικού Πατριάρχη, Βαρθολομαίου . Ακολουθώντας, κάλεσε τον φίλο του αιμνήστου, δημοσιογράφο , Αριστείδη Βικέτο να μιλήσει για τον Νικόλαο, τον Νίκο, ή τον Νικάκη, όπως τον αποκαλούσαν πολλοί στο Φανάρι, αλλά και οι μεγαλύτεροι του στην ηλικία Ρωμιοί της Πόλης.

Ο Αριστείδης Βικέτος αναφέρθηκε στην πρώτη τους γνωριμία το 1973 στην Αθήνα, στο διάστημα των σπουδών στην Πάντειο Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Επιστημών και στην αδελφική φιλία , που ανέπτυξαν από το 1991 , όταν για πρώτη φορά πήγε στην Πόλη για την ενθρόνιση του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Εξήρε το ήθος του Ν. Μαγγίνα, την δουλειά του ως φωτορεπόρτερ και δημοσιογράφου, αλλά και την γενικότερη δράση και προσφορά του.

Για τον Νίκο Μαγγίνα ταιριάζουν απόλυτα, σημείωσε, τα λόγια του πνευματικού πατέρα του Οικουμενικού Πατριάρχη, αιδίμου Μητροπολίτη Γέροντος Χαλκηδόνης Μελίτωνα , ο οποίος είχε τονίσει για κάποιο θεράποντα της τέχνης: « όπως κάθε Βυζαντινό καλλιτέχνη τον απασχολούσε πρώτα να καθαρίσει την ψυχή του κι έπειτα να τεχνουργήσει. Ο χρόνος του ήταν υπερϊστορικός γιατί

υπεριστορικός είναι ο θεσμός που υπηρέτησε. Η ιερά και μεγάλη υπόθεση».

Στην σύντομη ομιλία του διάβασε την επιγραφή στην επιτύμβια πλάκα στο μνήμα του αείμνηστου Νίκου, που βρίσκεται στο Κοιμητήριο Σισλί, στην οποία, μεταξύ άλλων αναφέρεται : «Ηγάπησε την Πόλιν του κόσμου και κατέκτησε την Βασιλείαν των Ουρανών. Πτωχός και εμαγάλυνεν την ελεημοσύνην. Ακατάβλητος και δια τούτο ανυπέρβλητος. Δια τον Πατριάρχην Βαρθολομαίον η αφωσιωμένη σκιά, δι' ημάς πάντας η φωτεινή όψις της ανθρωπίνης φύσεως».

Επίσης, ο Α. Βικέτος διάβασε απόσπασμα από ευχαριστήρια επιστολή του Οικουμενικού Πατριάρχη για τα προς Αυτόν συλλυπητήρια, στην οποία , μεταξύ άλλων , υπογραμμίζει ότι ο Νίκος Μαγγίνας «απροϋποθέτως αφιερώθηκε εις την αποστολήν αυτού...Το Φανάριον και η Ομογένεια θα τον ενθυμούνται ως τον "ιδιόν των άνθρωπον", ο οποίος δια του φωτογραφικού του φακού "έγραψε ιστορία" και διέσωσε πρόσωπα και γεγονότα , αλλά και την διάστασιν του βάθους των πραγμάτων».

Την μνήμη του Νίκου Μαγγίνα τίμησαν ο φίλος του από το Ζωγράφειο, Σπύρος Αθανασιάδης, και μερικοί Κύπριοι , που τον είχαν γνωρίζει στα ταξίδια τους στην Πόλη.